

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 4. Hoe door sijn aenroepen een siecke Koninghinne gheneest, ende door sijnen stool den duyvel verjaeght vvort.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

als gy sult thuis comen / gy gesont wesen
 sult. Den siecken is in dit gheloof dooz
 de ghehenckenisse Godts versterckt ende
 wederom ghekeert / op den wegh gedoel. T'huys-
 den hy allenskens sijn sieckte verflau- comende
 wen ende thuis-comende is gheheel is gene-
 ghesont geworden / soa hem beloost was. se.

CAPITTEL IV.

Hoe door sijn aenroepen een siecke
 Koninghinne gheneest, en door
 sijnen stoel den duyvel veriaeght
 wort.

De Koninghinne van Enghelande De Ko-
 Mathildis, heeft sulcken grooten eer- ninginne
 bedinghe aen desen man betwesen / dat van En-
 sy (verstaen hebbende sijn comste tot Bos- gelant
 tonien) hem te doet buytē de stadt (groot- gaet hem
 gaende van kinde) te ghemoet is ghe- reghen.
 gaen. Somnighe daeghen hier naer als Sy is in
 den tijdt haerder baerenisse verbuit was / barens
 so van sieckte overballen geworden / noot.
 dat een-iegheelijck meynden sy sonder
 baren gestorben soude hebben / iae t'was
 so verre ghecomen / dat sy haeren huys-
 taet aen d'armen / veele legaten aen de
 religieusen ghemaect hadde / ende t'
 konincklijck doot-cleedt wierdt bereyt

al oft sy terstont soude ghestorben heb-
ben. Maer op den staenden boet indach-
tich wordende de groote heylicheyde van
BERNARDVS, heeft sijne hulpe met
een vast betrouwen aenroepen / waer me-
de besich sijnde is met groote lichtheyt
de ghewanhopte vzught te booz-schijn
ghecomen ende alsoo heeft sy haere oude
ghesontheydt wederom ghekregghen. Sy
en heeft aen dit groot weldaet niet on-
danckbaer willen wesen / maer heeft ter-
stont eenē legaet naer BERNARDVS ge-
sonden / om hem ten hoochsten te bedan-
cken van het bijstande ende goede hulpe.
Den saechmoedighen ende heylighen
man / soo dickwils als hy hoorde ten
sulckx gheschiedt te wesen / met ootmo-
dicheydt ende blyticheydt t' selue afker-
rende / plochte te seggen : dat is my soo
veel toe-te-schrijven als yemandt die nie-
bers af en weet.

Sy aen-
goept de
hulpe vā
Bernar-
dus.

Sy voort
gencken.

Sy be-
danckt
Bernar-
dus.

Exempel
van eenē
beseten.

Int Clooster ghenaeamt Schoon-dal
ghelegghen in Franckrijck by de stad
Chrysopolis / was eenen man beseten
vanden duyvel die seer wonderlijck in
woorden ende wercken was. Maer dat
de religieusen lanck booz hem ghebeden
hadden / en nochtans gheen beternisse en
volghde / is den Abt des Cloosters in-
dachtich gheworden dat hy daer eenen
stool hadde die BERNARDVS plachte

te gebzupcken / als hy Misse leesden. De-
 fen te boozschijn bzingende is den byant
 met groot betrouwen aenghegaen. Den
 Abt was nauwelijck aen de deure der
 carner daer desen ellendighen mensch in
 was / oft den dupbel heeft met breefche-
 lijck geluyt begoft te roepen / dat hy ober-
 worden was. Siet (seet hy) ick gaen deur /
 ick en can niet langher blyben. Den Abt
 antwozden: Doozden naem des Heeren
 inde verdiensten banden heplighen
 man / wiens stool dit is / beuele ick u / dat
 ghy terstont wt-gaet sonder te vertoeven.
 Daer dit seggen / is den dupbel terstont
 gheblucht en den mensche verlost. Den
 Abt heeft terstont dit BERNARDVS
 lachten weten / maer den man Godts en is
 hier dooz in't minste niet tot ydel glozie
 oft sijns selfs verheffinghe beroert getwoz-
 den / en siende dat de menschen van die
 werck grotelijck vermondert waeren /
 heeft al stillekens lachende gheant-
 woort: hoe en soude het niet kunnen ghe-
 seghteden dat wy onder ons twee eenen
 souden verwinnen? Godt heeft hem lich-
 telijck kunnen verlaghen / besunderlijck
 daer ick (soo ghylieden seght) hem booz
 gheselschap ende hulper ghegeuen ben.
 Op sulcken maniere antwozden hy seer
 dierghelijck in dierghelijcke occasien. Want
 hy wiste seer wel dat eenen waerachtighe
 na^{er}

Denduy-
 vel vvor-
 veriaecht
 door den
 stool van
 Bernar-
 dus.

T'v vort
 Bernar-
 dus ghe-
 boot-
 schapt.

De
 schoon-
 excusie
 van Ber-
 nardus.

naer-bolgher der ootmoedicheydt / met
 De vvon- meerdere cracht excuseren kan / daer de
 der ma- menschen af verwondert sijn / dooz een
 nieren vā vernufte ende constighe vertwozpinghe /
 sijn oot- als met een openbaere ontschuldiginghe /
 moedic- waer dooz gheschieden dat sijn ootmoe-
 heydt te dichepdt meerder ghepzesen wiert ende
 bedeckē. alsoo bande menschen grooter gheacht.

Hoe hy 16. sermoon op Salomons lof-sanghen /
 sijne oot- daer hy onder allen seet: den waerachtig-
 moedic- ghen ootmoedighen wilt vooz vertwoz-
 heydt pen gheacht ende niet voor ootmoedich-
 becleet. gehouden worden.

CAPITTEL V.

Hoe BERNARDVS met den
 gheest alrijdt by sijne Religieu-
 sen is, wort door een exempel
 verclaert.

BERNARDVS / ghelijck ick te
 bozen gheseyt hebbe / wierde van alle
 Koninghen ende Princen onthoden om de
 saecken der H. Kercke vooz te staen / soo
 dat hy ghenootsaecht was / dickwils sijn
 Clooster te verlaeten ende naer andere
 berre plaetsen te reysen; nochtans had-
 de sijne Keligteusen soo lief / dat hy alrijdt
 in sijnen geest met de Keligteusen conuer-
 seerden